

σκουτάριον

Σάββατο, 23 Ιουνίου 2012

11:12 πμ

Σημασία:

Το σκουτάριον είναι το υποκοριστικό του **σκούτα** (η) : Η ασπίδα των ανδρών του βαρέος πεζικού του Βυζαντινού στρατού

Εγκυκλοπαιδικά:

Οι ασπίδες του πεζικού είχαν πολλά και διάφορα σχήματα, ανάλογα με τους σπλίτες που τις χρησιμοποιούσαν. Η ασπίδα των ανδρών του βαρέος πεζικού, η **σκούτα**, είχε συνήθως ωοειδές σχήμα και μήκος 90-120 εκατοστών.

Η σκούτα έδωσε το όνομα σε μια κατηγορία στρατιωτών του Βυζαντίου, τους "σκουτάτους" (scutatus). Η εικόνα (Χρ. Γιαννόπουλος© [12]) είναι μια φανταστική απεικόνιση **σκουτάτου** με κυρτή ασπίδα. Αυτή η τεχνική δημιουργεί μια καμπυλότητα στην ασπίδα που προστατεύει κάπως τον σκουτάτο από πλευρικές επιθέσεις. Η ασπίδα λέγονταν **κεκαμμένη** (από το κάμπτω) ή **κεκαυμένη** (καμένη, επειδή καμπυλώθηκε με υπερθέρμανση, με ατμό). Το επώνυμο **Κεκαυμένος** (συγγραφέας του «Στρατηγικού», ή Καμένος), αν δεν είναι τοπωνυμικό, ίσως παράγεται από κάποιον με τέτοια ασπίδα. Το μέγεθός της εμφανίζεται μάλλον υπερβολικό. Θα δημιουργούσε πρόβλημα και στην χρήση λόγω βάρους και στην μεταφορά λόγω διαστάσεων

Η αξία της κεκαμένης ασπίδας είχε ήδη αναγνωρισθεί από τους Ρωμαϊκούς χρόνους.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ, Δ. Σ. (bouclier), Ἀσπίς, Ἑλλ. Ἐξ-
ηγήθη (Ἄτακτ. Ἰ, σελ. 60) ὅτι εἶναι τὸ Σκυτάριον, ὑποκορ-
τοῦ Σκύτος. Τοῦτο μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὸν Ἡσύχιον, ὅς τις
τὸ φέρει καὶ μονοφθόγγως, « Ἀσπίδα, σκυτάριον, ἢ ὄπλον »
καὶ διφθόγγως, « Ἀσπίς, ὄπλον πολεμικόν, τὸ σκουτάριον ». Ἐλέγετο καὶ Θυρεός, Ἑλλ. « Θυρεός, ἀσπίς ἢ σκουτάριον »
λέγει ὁ αὐτὸς Ἡσύχιος. Ἄλλ' ὁ Θυρεός ἦτο μακρὰ ἀσπίς, σκε-
παζούσα ὅλον τὸ σῶμα ἀνωθεν ἕως κάτω, ἢ ὀνομαζομένη ἀπὸ
τοὺς Γάλλους Ranois, ὅθεν τῶν Γραικορωμαίων τὸ Παδά-
τζιον, Δ. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ Παῦλος παραγγέλλων τὴν πίσιν,
ἔλαβε τὴν μεταφορὰν ἀπὸ τὸν Θυρεόν, καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ἀσπίδα,
« Ἀναλαβόντες τὸν Θυρεὸν τῆς πίσεως » (Πρὸς Ἐφεσ. σ',
16). Πολλὰκις ὅμως ὀνομάζεται ἀδιαφόρως Ἀσπίς ἢ Θυρεός
τὸ πολεμικὸν ὄπλον τοῦτο.

Εἰς Θυρεὸν ἢ ἀσπίδα ἀνέβασαν οἱ θορικτήτορες Φράγκοι
τοὺς ἡγεμόνας των, ὅτε τοὺς ἀνηγόρευαν βασιλεῖς. Οὕτως
ἀνηγορεύθη, εἰς Θυρεὸν ἀναβασμένος, ὁ αἰμοδόρος Χλοδοβέχος
ἢ Κλόβις (Clovis) κατὰ τὴν ἕκτην ἑκατονταετηρίδα, ἀφοῦ
ἔσφαξε πολλοὺς ἄλλους ἡγεμόνας ὁμογενεῖς καὶ συγγενεῖς του,
καὶ ἐπαινέθη (λέγει ἡ ἱστορία) ἀπὸ τοὺς ἱερωμένους, καὶ
ἐπανηγυρίσθη σχεδὸν ὡς ἅγιος, διότι εἶχε καταπλουτίσει τὴν
ἐκκλησίαν ὁ ληστής καὶ φονεὺς βασιλεὺς (DULAURE,
Histoir. civil. physiq. et moral. de Paris, tom. I,
pag. 372-384). Εἰς Θυρεὸν ἀνεβίασθη πρὸ τούτων καὶ ὁ
Ἰουλιανὸς εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅτε ἀνηγορεύθη ἀπὸ τοὺς στρατιώτας
τοῦ βασιλεῦς.

Τὸ ἔθος τοῦτο ἐκράτησεν εἰς τοὺς Γραικορωμαίους
αὐτοκράτορας ἕως Ἀναστασίου τοῦ Δικέου, ἦγον περι τὰ

Τὸ ἔθνος τοῦτο ἐκράτησεν εἰς τοὺς Γραικορωμαίους αὐτοκράτορας ἕως Ἀναστασίου τοῦ Δικέου, ἦγον περι τὰ τέλη τῆς πέμπτης ἑκατονταετηρίδος (ἔτ. 491), τοῦ οὐοίου τὴν σέψιν ἱστορεῖ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος (Ἐκθ. τῆς βασιλ. ταξ. I, σελ. 423) « Ἐσηκώθη οὖν ἐπάνω τοῦ σκουταρίου » ἰσάμενος... καὶ μετὰ τοῦτο κατῆλθεν ἐκ τοῦ σκουταρίου, » καὶ εἰσῆλθε πάλιν ἐν τῷ τρικλίῳ, ἐνθα ἐφόρεσε τὰ βασιλικά » καὶ ἐκεῖ ὁ ἐπίσκοπος ἐποίησεν εὐχὴν, καὶ τὸ Κύριε » ἐλέησον ἐλέχθη, καὶ περιέθηκεν αὐτῷ τὴν χλαμύδα τὴν » βασιλικὴν, καὶ τὸν σέφανον τὸν διαλιθον... καὶ ἠσπασάτο » τὸν δῆμον, καὶ ἔκραξαν πάντες, *Auguste* σεβαστέ! ». Ἐδικακότη ἐπειτα τὸ ἔθνος, ὡς εἰκάζει ὁ Ρεῖσκιος (Σημ. εἰς Κ. Πορφυρογενν. σελ. 442) μέχρι τῆς δεκάτης τρίτης ἢ δεκάτης τετάρτης ἑκατονταετηρίδος, ὅτε (ἔτ. 1325) φαίνεται πάλιν ἐπὶ τῆς σέψεως Ἀνδρονίκου Παλαιολόγου, τοῦ δευτέρου, ἱσορούμενον ἀπὸ τὸν Καντακουζηνόν (Ἱστορ. I, 41, σελ. 196, ἔκθ. 1828) « Τοῦ μέλλοντος χρισθήσεσθαι βασιλείως ἐπὶ » ἀσπίδος καθεσθέντος, ὁ βασιλεὺς καὶ πατὴρ τοῦ ἀναγορευ- » ομένου, εἴ γε περίεσι, καὶ ὁ πατριάρχης τῶν ἐμπροσθίων » μερῶν ἐπιλαμβανόμενοι τῆς ἀσπίδος, τῶν δ' ἐπιλοιπῶν οἱ » ἐν ἀξιώμασι ὑπερέχοντες δεσπότηται τε καὶ σιδαροκράτορες, » εἴπερ εἰσὶν, ἢ οἱ ἐπιφανέστατοι μάλις τῶν συγκλητικῶν, » καὶ μετεωρίσαντες ὡς ἐνὶ μάλις αὐτὸν ἅμα τῇ ἀσπίδι, » τοῖς πληθεσὶν ἐπιδεικνύουσι τὸν βασιλεῖα πάντοθεν περιμυσα- » μένοις ».

Κοραή-Ἀτακτα 352.338

I Romani così dissero quell'Arme difensiva, che tenevano infilata nel braccio manco i guerrieri, grande, oblunga, fatta di legno e coperta di pelle, che serviva a parare i colpi dell'avversario. I soldati di ciascuna legione avevano i loro scudi dipinti di diverso colore e ornati di simboli distintivi; e tale usanza si conservò anche nell'età posteriore. E siccome i personaggi di alto lignaggio solevano dipingervi le insegne della loro famiglia, così la voce « Scudo » venne a significare anche Quel tondo dove son dipinte cotali insegne, che per la stessa similitudine si dicono anche « Arme ». — Appellasi pure così una Sorta di moneta già in uso in Francia e in alcuni luoghi d'Italia, a cagione della sua impronta rappresentante a insegna gentilizia del principe.

Metaf. e nello stile nobile Ogni cosa che serve di potente difesa o riparo.

Deriv. *Scudière*.

Screen clipping taken: 23/6/2012 3:22 μμ

Ετυμολογία:

Από το λατινικό **scutum** < από το Ελληνικό Σκύτος = scūtum, i, n. (

I. masc. collat. form scū-tus, Turp. ap. Non. 226, 13) [σκῦτος].

I. An oblong shield, made of boards fastened together, and covered with leather, a buckler (whereas clipeus denotes a round shield, target of metal; cf. Veg. Mil. 2, 18): "scutum pro clipeo," Liv. 1, 43: pedestre, of the

infantry, Quadrig. ap. Gell. 9, 13, 14; 9, 13, 16; Liv. 6, 8; 7, 10: "equestria," of the cavalry, id. 43, 6: "ad galeas induendas scutisque tegimenta detrahenda tempus defuit," Caes. B. G. 2, 21: "scutis ex cortice factis aut viminibus intextis," id. ib. 2, 33: "sublato scuto," id. B. C. 2, 35: "abjecto scuto fugere," Cic. Tusc. 2, 23, 54: "ut non modo non abjecto, sed ne rejecto quidem scuto fugere videar," id. de Or. 2, 72, 294: "scutum reliquisse praecipuum flagitium," Tac. G. 6: "hastas et scuta reclinant," Verg. A. 12, 130: "fulgentia," id. ib. 8, 93: "longa," id. ib. 8, 539; Ov. Tr. 4, 1, 73; Liv. 7, 26; 38, 17: "erectum altius," Amm. 24, 4, 4.—

B. Transf., heavyarmed soldiers, men bearing shields (late Lat.):

"oppidum, ordine circumdatum trino scutorum, oppugnabat," Amm. 24, 4, 10: "Agilo, scutorum densitate contectus," id. 21, 12, 18 al.—

II. Trop., a shield, i. e. a defence, protection, shelter, safeguard (rare):

"sed ne quod tamen scutum dare in iudicio viderentur eis, quos, etc.,"

Cic. Tull. 18, 43: "scuto vobis magis quam gladio opus est," Liv. 3, 53 fin.

(for which, just before: "praesidia libertatis non licentiae ad impugnandos alios): Fabius novam de Hannibale victoriam commentus est, non pugnare. Hinc illud ex populo, ut Imperii scutum vocaretur," Flor. 2, 6, 27; cf.: "Deus, scutum meum," Vulg. 2 Reg. 22, 3: "scutum fidei," id. Eph. 6, 16.

σκῦτος, εος, τό,

A. Δέρμα, κάλυμμα, ειδ. Ενδυμα ή επεξεργασμενο δέρμα (βλ. Νάπα, βιδέλλο) Od.14.34, Hp.Art.33, Ar.Eq.868; ό νοῦς γάρ ήμῶν ήν τότε έν τοῖς

σκύτεσι (with a reference to Cleon the tanner) Id.Pax669; "εί έμβάται

γένονται **σκύτους**" X.Eq.12.10; "τῶν **σκυτῶν** ρυτίδες" Pl.Smp.191a;

"**σκυτῶν** τομή" Id.Chrm.173d.

II. Μάστιγιο, **μάστιξ**, καμουτσίκι, ιμάς, D.21.180, Plu.Pomp.18, etc.;

σκύτη βλέπειν to look like a whipped cur, Eur.282, Ar.V. 643; "σκύτη.

τέμνειν εις νοουθεσίαν ανθρώπων άφρόνων" Socr.Ep.12. (Cf. Skt. skunomi

'καλύπτω, κάλυμα', Lat. ob-scū-rus.) . Το **σκύτος** απαντα και ως

σκύλος και **σκυλοδεψείν** είναι η βυρσοδεψία, η κατεργασία του

δέρματος.

Παραγωγα:

σκυτεύς (tanner), **σκυτοτόμος**, **σκούφος**.

Συνώνυμα

Ασπίς

Θυρεός

Ξενογλωσσα

Λατινικά:scutum

Από την ΙΕ $\sqrt{\sigma\kappa\alpha}$ = καλύπτω (το δέρμα καλύπτει τη σάρκα) από την ίδια ριζα τα ελληνικά σκυτος, σκυλος, σκυλευω, σκευος, σκια , σκούρος < λατ. **obscurus**

Υποκοριστικο σκουτάριον > Σκούταρι τοπωνύμιο της Κ/Πολης Σκουτέλι, σκουτελοβαρίσκω.

Ιταλικά: scudo

scúdo *rum.* scut; *prov.* escutz; *fr.* écu; *cat.* escut; *sp. e port.* escudo: = *lat.* SCŪTUM [*a. nord. ted.* skaun, *alban.* skiut, *armoric.* scoit, *irl.* sciath, *a. slav.* štítŭ per *skjutu], che tiene alla radice indo-europea SKA-, SKO- *coprire*, che è nel *sscr.* skunoti *copre*, nel *gr.* skýtos *cuoio, pelle* [che copre la carne], skýlon *pelle, copertura*, skýnion *ciglio* [che protegge l'occhio], skeý-os, skeýé *abito, armatura, vaso*, skótos *oscurità*, nell'*a. nord. ted.* skûa, skûva [= *gr.* skía, *irl.* scáth, *got.* skadus] *ombra*, nell'*a. a. ted.* schûr *luogo aperto*, e [con perdita della s] nel *lat.* cútis [= *a. nord. ted.* hûdh, *a. a. ted.* hût, *mod.* haut] *pelle*, ob-scûrus *oscuro ecc.* (cfr. *Casa, Castello, Curia, Cute*).

Screen clipping taken: 23/6/2012 3:19 μμ

Αγγλικά: shield

Γαλλικά: ecu

βλ. ασπίς

Εικόνες:

Βυζαντινός σκούτατος

Το Σκούταρι στην Κωνσταντινούπολη το 1900

Συνώνυμα - Συγγενικά:

σκουτάριος -ίου, (ο)

ασπιδοφόρος, από το Λατ. **scutarius**.

σκουτάτος -άτου,

απο το λατινικό **scutatus**— άσπιδιώτης, σπλίτης, ο φέρων .

Σκουτάρι (υποκοριστικο)

σκουτάρι,

σκουτάρι το [skutári] O44 : (λογοτ.) η ασπίδα.

[μσν. **σκουτάριν** < **σκουτάριον** < σκούτ(ον) υποκορ. -άριον < λατ. scut(um) -ον]

Πιθανότατα από το Ελληνικό «**σκύτος**» = κατασκεύασμα εκ δέρματος. Πέρασε στα Γαλλικά ως escu στα Ισπανικά ως escudo που προφέρεται εσκούδο και επεστρεψε ως αντιδάνειο

σκούδο. Το Λατινικό **scutum** επέστρεψε ως αντιδάνειο στα Βυζαντινά ελληνικά «**σκουτάριον**» και μετέπεσε σε **σκουτάρι**, απο το οποιο πρέκυψαν πολλά παραγωγα.

Σκουτάρι ή Σκουτάρι ή Ουσκουντάρ

Τοπωνύμιο

Η Αρχαία **Χρυσόπολις** ή **Χρυσούπολις**

Είναι μεγάλος και πυκνοκατοικημένος δήμος της Κωνσταντινούπολης που αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα προάστια της πόλης και βρίσκεται επί της ασιατικής πλευράς, στο νότιο άκρο του Βοσπόρου. Το τοπωνύμιο **Σκουτάρι**

παραπέμπει επίσης σε φρουρό (τον σκουτάτον ή τον σκουτάριον), πού έφερε το λεγόμενον «σκουτάριον».

Κατά το προσφιλές στους Βυζαντινους συστημα δημιουργίας τοπωνυμιων πιθανον να ηταν "τα Σκουταριου".

Στο χρονικό του Νικήτα Χωνιάτη αναφέρεται ομώνυμο παλάτι του Μανουήλ Α' Κομνηνού, επί του ακρωτηρίου της Δαμάλεως, που ενδέχεται να ευθύνεται και για το τοπωνύμιο της ευρύτερης περιοχής.

Σκουτέλλι μικρή γαβάθα

[μσν. σκουτέλλι(ν) < σκουτέλλιον υποκορ. του σκουτέλλα < λατ. scutella (ορθογρ. απλοπ.)]

ΠΥΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Αλλα το Latin Dictionary. Founded on Andrews' edition of Freund's Latin dictionary, οριζει ως **scutella** a salver of waiter, of a nearly square form (η σκούτα ηταν ορθογώνια ή σχεδον τετράγωνη)

*) salver: 1660s, "tray," formed in English on the model of platter, etc., from Fr. salve "tray used for presenting objects to the king," from Sp. salva "a testing of food or drink" to test for poison (a procedure known as pre-gustation), hence "tray on which food was placed to show it was safe to eat," from salvar "to save, render safe," from L.L. salvare (see save).

Και το ON LINE ETYMOLOGY DICTIONARY στο λήμμα **scuttle** (n.) Look up scuttle at Dictionary.com

"bucket," O.E. scutel "dish, platter," from L. scutella "serving platter," dim. of scutra "flat tray, dish," perhaps related to scutum "shield" (see hide (n.1)). A common Gmc. borrowing from Latin (cf. O.N. skutill, M.Du. schotel, O.H.G. scuzzila, Ger. Schüssel). Meaning "basket for sifting grain" is attested from mid-14c.; sense of "bucket for holding coal" first recorded 1849.

a flat tray, dish, or platter of a nearly square form, Cato, R. R. 157, 11; Plaut. Pers. 1, 3, 8; Vulg. 3 Reg. 7, 40; 7, 45.— Collat. form scūta, ae, Lucil. ap. Prisc. p. 618 P
Ισχυριζεται ότι το scutra είναι παράλληλη μορφή του scuta
LEWIS & SHORT - A LATIN DICTIONARY

Το σπανιο ελληνικό ρημα **σκουντρίζω** είναι ίσως ασχετο από το σκουντώ και σχετικο με το **σκουτα** . Εχει την έννοια του τσουγκρίζω (πβλ. **σκουτελοβαρίσκω**) .

<http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus:text:1999.04.0059:entry=scutra>

... κι εκεί που περνούσε ο Μανούσακας ανακράτησε τη φοράδα του, έβγαλε την ασημένια κουμπούρα του κι έριξε στον αέρα.

-**σκουτελοβαρίσκω** σου Νουρήμπεη, φώναξε!

Νίκου Καζαντζάκη - Ο Καπετάν Μιχάλης

Πληθώρα πηγών επιμενει να αναφέρει ότι το ρημα **σκουτελοβαρίσκω** σου (απάντηση = κι εγώ αντιστέκομαί σου) είναι μερικές από τις συνοδευτικές φράσεις που λέμε τσουγκρίζοντας τα ποτήρια.

Η πρόκληση στο κονταροκτύπημα γινόταν ως εξής : Οι ιππότες που συμμετείχαν στο κονταροκτύπημα κατασκήνωναν κοντά στο στίβο των αγώνων. Έξω από την πόρτα την σκηνής τους έστηναν την ασπίδα τους. Οποιος ιπποτης ηθελε να συναγωνισθει με καποιον άλλο πηγαινε μπροστά στη σκηνη του και του κτυπουσε με κονταρι την ασπιδα του, τη σκουτα ή σκουτέλι του. Αυτό το **σκουτελοβάρεμα** ηταν το σημαδι της προκλησης σε μονομαχια. Αρα **σκουτελοβαρισκω** σου σημαίνει σου κτυπω την ασπιδα, σε προκαλώ. Γι' αυτό και η απάντηση είναι κι'εγω αντιστέκομαι σου (δηλ. αποδέχομαι την πρόκληση και θα σε

αντιμετωπίσω). Ο Μανούσακας του Καζαντζάκη το νόημα της πρόκλησης έδινε στη φράση του. Αργότερα ίσως η χρήση του **σκουτελοβαρίσκου** στο τσούγκρισμα των ποτηριών* είχε πάλι την έννοια της πρόκλησης: να δούμε ποιος θα πει πιο πολύ.

Αργότερα η προκλήση γινόνταν με το πεταγμα του γαντιού. Πβ. **ΦΡ του πέταξε το γάντι**.

Τα ποτήρια δεν λεγονται σκουτέλια και ουτε καν μοιάζουν με ασπίδες. Το αντιστεκομαι σου δεν εχει νοημα αν πινουμε κρασι ενώ έχει σαφες νοημα στη περιπτωση της προκλήσης

Αντίθετα **σκουτέλια** λεγονται οι **γαβάθες** που μοιάζουν με ασπίδες.

Κατά τα λοιπα βλ. [ασπίς](#).

Αναφορές:

- Φέρτε μου το **σκουτάριν** μου δκυό **σκουταρκές*** να δώσω τον κόσμο τον ψεματηνόν τωρά να τον σηκώσω.

[Το τραούιν της Παναίας](#)

* Σκουταρκές =σκουταριές = ωθησεις ή κτυπηματα με το σκουτάρι. Όπως μαχαιρι-μαχαιριες, σπαθί-σπαθιές, κοντάρι-κονταριές.

Καὶ Δέλημα τοὺς ἔδωκε, νὰ τὸ ξεκαθαρίσουν,
Καὶ μὲ σκουτάρι καὶ σπαθί, μόνον νὰ πολεμήσουν.
Τὴν ὥραν ὅπου πήρασι τὸ Δέλημα τοῦ Ῥῆγα,
Σύρονται, καὶ μὲ βιάν πολλήν παράμερας ἐπῆγα.
Κ' εὐγάνουν ὄλα τ' ἄρματα, καὶ μόνον τὸ σκουτάρι,
Καὶ τὸ σπαθί ἀπέμεινεν εἰς κάθε παλικάρι.

156.112 [115]

Ανακήρυξη αυτοκράτορα πάνω σε σκουτάρι

τὰ δὲ στρατεύματα κάτω ἴσταντο ἐν τῷ στάματι, καὶ τὰς ἄστας καὶ τὰ σίγνα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἶχον κεκλιμένα. Ὁ δὲ δῆμος ἴστατο ἐν τοῖς βάρθοις καὶ εὐφῆμει. Ἐσηκώθη οὖν ἐπάνω τοῦ σκουταρίου Ἰστάμενος (87), καὶ ἀνελθὼν τῶν λαγκιαρίων καμπιδούκτωρ τὸ ἴλιον μανιάκιν ἐπέθηκεν εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ εὐθεὴς τὰ σίγνα ὀρθύθη, καὶ εὐφημήθη παρὰ τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν δημοτῶν. Καὶ μετὰ τοῦτο κατήλθεν ἐκ τοῦ σκουταρίου, καὶ εἰσῆλθεν πάλιν ἐν τῷ τρικλίνῳ, ἐνθα ἐφόρσεεν τὸ βασιλικὸν (88) καὶ ἐκεῖ ὁ ἐπίσκοπος ἐποίησεν εὐχὴν,

δευτέραν μάλιστα ὥραν τῆς ἡμέρας τοῦ μέλλοντος
 χρισθίσεσθαι βασιλεύς ἐπὶ ἀσπίδος καθεσθέντος, ὁ
 βασιλεύς καὶ πατὴρ τοῦ ἀναγορευομένου (εἰ γὰρ πα-
 ριστὴς) καὶ ὁ πατριάρχης τῶν ἐμπροσθίων μερῶν
 ἐπιλαβόμενοι, τῶν δ' ἐπιλοίπων οἱ ἐν ἀξιώματι ὑπερ-
 ἔχοντες δεσπότης τε καὶ σεβαστοκράτορες, εἴπερ
 εἰσὶν, ἢ οἱ ἐπιφανέστατοι τῶν συγκλητικῶν, καὶ
 μετεωρίσαντες, ὡς ἐνὶ μάλιστα, αὐτὸν ἅμα τῇ
 ἀσπίδι τοῖς πλήθεσιν ἐπιδεικνύουσι τὴν βασιλεία πάν-
 τῶν παρισταμένους.

9395.781 [423]

Στέψη αυτοκράτορα (ίσως του Λέοντα Αρμενίου) πάνω σε ασπίδα
 από τον πατριάρχη (ή άλλον αυτοκράτορα -ίσως τον Μιχαήλ Α').
 Η ασπίδα υποβαστάζεται από αξιωματούχους, ενώ πίσω μουσικοί με πνευστά
 ὄργανα συμμετέχουν στον εορτασμό. Μικρογραφία από το χειρόγραφο
 του 13ου αιώνα Σύνοψις Ἱστοριῶν του Ἰωάννη Σκυλίτζη.
 Εθνική Βιβλιοθήκη της Μαδρίτης, φ. 10'

Βιβλιογραφία:

156

Τίτλος: Ερωτόκριτος

Συγγραφέας: Βιτσέντζος Κορνάρος

Εκδότης:

Έτος:

9395

Τίτλος: Περί της του Βασιλείου Τάξεως

Συγγραφέας: Κωνσταντίνος ο Πορφυρογέννητος

Εκδότης: Migne- Patrologia Græcæ cursus completus.

Έτος: 1864

Copyright© 2012 by Aris Stougiannidis